

Sevé, da ni treba vselej plačevati roženih opilkov 1 q za 10 kg dušca in 5.5 kg fosforove kisline, torej po 6 gld. 1 q, ker so večinoma zmešani z različnimi smetmi, torej imajo manj redilnih snovij.

Cunje iz živalske volne in enake reči imajo tudi precej dušca, s katerim se redilnost komposta pomnoži. V teh tvarinah je 1 kg dušca vreden okoli 30 kr. Kri, meso od mrhovine, ki se na drobno razsekano na kompost spravi, sta tudi kaj izvrstna tvarina za kompost, pa se vendar redko dobita. Cestno blato in staro zidovje je tudi dobro. Cestno blato ima v sebi obilo živalskih odpadkov, pa tudi mnogo mineraličnih tvarin, ki so v jako finem prahu dobro razdeljene.

Če pa vseh teh tvarin ni zadosti, da bi v kompost dovolj dušca spravili, poseči se more tudi po guanu, ki pa je drag, pri nas najlozje po žvepleno-kislem amonijaku, ki ima do 20% dušca. Za-nj pa mora tovarna jamčiti, da je prost rastlinam silno škodljive tvarine cyan rodan. Soliter za kompost jemati ni umno, ker ga zemlja ne zadržuje tako kakor amonijak; tudi pa je v solitru dušec v obliki, v kateri ga morejo rastline takoj rabiti, in če torej že ima naš kompost premalo dušca, boljše je, da potrosimo soliter rastlinam še le tedaj, kadar že rastejo, kakor pa kompostu ali pa prezgodaj na zemljo, ko bi se večidel zgubil. (Dalje prih.)

Kakó posušeno sadje lepo belo ostane?

Posušeno sadje, katero je lepo belo in brez okusa po dimu, je povsod priljubljeno, bolnikom je lahko prebavljiva jed in kuhana voda zdrava pijača. Sadež navadno na iz trtja spletenih lesah v peči sušijo ali pa kar v razbeljene peči nasipljejo. Naravno je, da je tako posušeno sadje rjavo, ima po dimu okus in nobeden trgovec ga ne kupi. Želeti bi bilo, naj bi posestniki, ki imajo veliko sadja, na umetni način sadje sušili, ker takega bi lahko drago prodali.

Na dunajski sadni razstavi so bili razni stroji, kateri so sadje lupili, rezali in sušili. Posušeno sadje so tovarnarji pred vsako sušilnico na prosti poskus razložili, bilo je lepo belo, brez vsakega okusa po dimu in dunajske gospe so ga kaj rade okušale, kupovale in se njegovi snažnosti čudile. Sadež, ki je za sušenje namenjeno, mora se najpoprej olupiti, na tanke plošnate kosce zrezati, in kdor bi v velikem sadje sušil, bi mu dobro služil stroj, ki sadje olupí, osredok izvrtá in plošnato prereže. Iz sadnih odpadkov se pa sadjevec (tolkla) iztisne.

Olupano ali zrezano sadje na zraku rjavo postane, in da pa lepo belo ostane morajo se zrezani kosci kar sproti v soljeno vodo položiti. V 10 litrov vode zadostuje 25 gramov soli. Da pa ni treba zrezanih koscev iz vode loviti, priročna je iz svile spletena pocinjena posoda, katera se s sadjem vred iz vode vzame ter potem kosci v sušilnico položijo. Tudi žveplanje pomaga, da zrezano sadje belo ostane. Žveplo se v spodnjem delu sušilnice nad pečjo polaga, da se vedno malo kadi, pa to ni svetovati, ker žveplano sadje bi utegnulo zdravju škodovati. Sušilnico pa lahko vsak mizar napravi, samo treba poprej enako si ogledati. Sušilnice za sadje bi se lahko porabile za sušitev gob in lanú. F. P—k.

Posojilnica v Pišecah je imela leta 1894. prometa 21.281 gld. 25 kr., pristopilo je k njej 79 udov z 188 deleži, izstopilo pa 24 udov z 62 deleži, tako, da steje 342 udov, ki imajo v deležih 901 gld., čistega dobička je 194 gld. 55 kr.

O dohodkih: Vrnjena posojila 5272 gld. 50 kr., hranilne vloge 2925 gld. 95 kr., prejete obresti 969 gld. 58 kr., pristojbine 62 gld. 94 kr., deleži 188 gld., vstopnina 118 gld., posebna rezerva 77 gld. 91 kr., prehodni

znesek 1108 gld. 82 kr. in razni dohodki 76 gld. 93 kr.

O stroških: Dana posojila 8981 gld. 12 kr., hranilne vloge 1105 gold., obresti hranilnih vlog 27 gold. 1 kr., upravni stroški 146 gld. 13 kr., za dobre namene 25 gold. 40 kr., nagrada 30 gld., deleži 62 gold., dividenda 16 gld. 20 kr., razni stroški 78 gld. 26 kr. in pristojbine 9 gld. 50 kr.

Žitne cene v Mariboru od 19. do 26. jan. 1895.

Po hektolitrih: pšenica 5 fl. 50 kr., rž 4 fl. 20 kr., ječmen 4 fl. 30 kr., oves 3 fl. 30 kr., turšica ali kuruza 5 fl. 40 kr., proso 4 fl. 30 kr., ajda 4 fl. 50 kr. in fižol 7 fl. 10 kr.

Sejmovi. Dne 4. februarja na Vidmu, v Kostrivnici, pri Sv. Juriju ob Ščavnici, v Jarenini, na Spod. Polskavi, v Lipnici in Mariboru. Dne 5. februarja pri Sv. Petru pod Sv. gorami. Dne 6. februarja v Gornjem gradu, Lučanah, na Ptujju in v Imenem (svinjski sejem). Dne 7. februarja na Bregu pri Ptujju (svinjski sejem). Dne 8. februarja na Spod. Polskavi (svinjski sejem).

Dopisi.

Iz Celja. (Naša društva.) Pri nas, kjer imamo strastnih nasprotnikov, političnih in gospodarskih, ne številno, prihajamo od leta do leta bolj blizu istega mesta, kjer se različna pota v široko cesto družijo, po kateri bomo dospeli do smotra. Tudi v Celju so se še pred malo leti različni stanovi tako silno razločevali, da nas je že bilo strah, da se ti otroci edne majke sploh več prav složiti ne bodo mogli. Nasprotniki so nas pa srečno po svojem trdoglavem zatiranju vendar toliko skupaj stiščali, da sedaj ne vprašujemo več: Kdo je ta in ta; kaj je ta in ta? Vprašujemo le še: Kaj in kako pomaga, kaj je že storil za narod ta in ta? Letos je čitalnica neverjetno napredovala. Članov ima iz vseh stanov in če bo šlo tako naprej, bode jih imela konec leta dvakrat toliko, kakor lani. Za predpust določil se je polnocveti načrt. Zabava za zabavo — ples za plesom. Dne 9. t. m. je bila namenjena igra »Servus petelinček«, ki pa se ni igrala, ker se ni moglo dobiti izvodov za vloge. Za odškodnino poslušali smo divne glasove ženske četvorice, katero nam je pripeljal g. Sprahman. Za 13. t. m. namenjena je bila igra »Garibaldi«. Vsled sitne ovire pa se ni predstavljala, ampak vspored je bil drug. Gospod profesor Zavađlal predaval je jako zanimivo o početkih naše književnosti in čital mnogo znamenitih odlomkov, posebno iz Janeza K. Vipavčana. Splošno se je slišala želja, naj bi še taka predavanja nadaljevala! Potem uprizorila se je burkasta »Izgubljena suknja«. Po izvrstno predstavljeni igri čudili smo se našima vrlima predtelovadcema g. Benčanu in g. dru. Tominšku, katera sta pokazala na konju veliko spretnosti. — Ples pa je bil kakor sploh. — Pevsko društvo ustanovilo se je 20. t. m. Vidi se, da razumeva naša inteligencija potrebe naše. Takoj ob prvem zborovanju zapisalo se je okoli 30 izvršujočih članov, podpornikov pa še več. Želeti bi bilo, da se vsak pevec res vpiše med izvršitelje, ne pa kakor se večkrat godi, — samo med podpornike. Vse priznanje onim, ki se toliko trudijo za narodni napredek! —s—

Iz Hajdinja. (Bralno društvo.) Naše bralno društvo je imelo 6. januarja t. l. v Murševcevej gostilni svoj občni zbor. Zbralo se je toliko občinstva, da nismo imeli prostora, znamenje, da se je ljudstvo naše jelo zavedati svoje narodnosti. Po običajnem pozdravu in po poročilu, vsled katerega je imelo naše mlado

društvo v preteklem letu 56 udov, 20 gl. 60 kr. dohodkov in še nekaj preostanka, vršila se je volitev novega odbora. Izvoljeni so bili: predsednikom g. Fran Podobnik, namestnikom g. Martin Muršec, tajnikom g. Alojzij Pogruje, blagajnikom č. g. Ivan Jodl in odbornikom gg. Ivan Grahari in Andrej Šlamberger. Novi odbor nam je zanesljiv porok, da bo kos težavnej nalogi, ki ga čaka, da bo odstranil vse do sedaj razvoj društva ovirajoče zapreke. Koj po volitvi imel je odbor svojo prvo sejo, v kateri smo sklenili: a) se naročiti za tekoče leto na 3 iztise »Slov. Gospodarja«, 3 iztise »Kmetovalca«, 2 iztisa »Domovine«, na »Mira«, »Dom in Svet«, »Vrtec«, na »Slov. knjižnico« in na »Detoljuba«, ter ostati ud »Družbe sv. Mohora« in pristopiti k »Slov. Matici«; b) prositi krajni šolski svet, naj nam prepusti jedno šolskih sob v društvene namene. Odborovej seji sledila je prosta zabava. Domači pevci so zapeli marsikatero veselo. Narodne pesmi donele so iz vseh grl: vladala je občna navdušenost, vse je bilo židane volje. Izmed napitnic, ki so se vršile, omenim le ono g. predsednika, v kateri je napil presvitlemu cesarju in biseru našega naroda — slovenskej pesmi. Upamo, da naše društvo ne bo hiralo, temveč se krepko razvijalo, cvetelo in rodilo obilo dobrega sadu.

Tajnik.

Iz Gornje Radgone. (Bračko kot paša.) Iz predzadnje številke »Domovine« ste izvedeli, kako očetovsko ljubi Bračko svojo deco. Temu dopisu še imam pristaviti, da ima prerok še jedno deklino zunaj pri tujih ljudeh v reji, namreč v Žetincih preko Mure. Tudi te deklino iznebil se je kakor krokar svojih mladih kmalu po rojstvu. Toda dosti o tej nečedni stvari! Mogoče prihodnjic več. Danes vam moram Bračka naslikati kot svojevoljnega »pecirksomana«. V naši občini prav revno životari neka Marija Kurnik, ki ima tri otroke preživiti. Pred par leti dovolil je tej silno revni ženski deželni odbor siromatinsko podporo v letnem znesku po 24 gl. To podporo dobiva ona v polletnih obrokih po 12 gold. iz okrajne blagajne. Kedar mine obrok, oglasi se pri »pecirksomanu«, podpiše pobotnico in mu njo izroči, da on na njej blagajniku pisмено naroči, da in koliko ima iz blagajnice izplačati. Tako je ona tudi za lansko pol leta pred kratkim prišla s podpisano pobotnico k preroku in ga ponižno prosila, naj blagajniku izplačilo zneska po 12 gl. naroči. A vse njene prošnje so bile bob v steno. Prerok je ni hotel uslišati, češ, z blagajnikom nimam nič več opraviti, jaz njemu ne dovolim nobenega plačila. Da bode celo stvar razumeli, moram vam povedati, da ima službo okrajnega blagajnika g. Škerlec. Temu hoče »pecirksoman« na vsak način blagajnico ali kaso odvzeti. Pisal mu je pred kratkim, da mu ne more pozabiti, da se mu je pred njegovo gostilno nekaj neprijetnega zgodilo. Zaradi tega se mora njegove gostilne ogibati. Ker pa ni dobro — tako modruje prerok — ako se »pecirksoman in kasir« kečkata, zato mora g. Škerlec v 48 urah kaso izročiti nekemu Kürbusu. A gospod Škerlec je tudi kožuhašt in se mu odreže, da je blagajniško službo dobil od okrajnega zastopa in da je za njo le okrajnemu zastopu odgovoren ter da bi svoje dolžnosti prav slabo izpolnjeval, ako bi kaso, v kateri se nahaja blizo 3000 gl., izročil zadolženemu Kürbusu, ki niti ud okrajnega zastopa ni. Pristavil je še, da je prerok sam kriv, ako se mu je kakšna neprijetnost pripetila, zakaj pa ne pušča mimogredočih ljudi pri miru. Sicer pa on (Škerlec) ne vé, ali ni morda za okraj boljše, ako sta si »obman« in kasir navskriž, kakor če bi si bila preveč dobra in bi pod jednim rešetom mlatila. Ta nepokornost Škerlečeva je mogočnega preroka hudo razjezila. Izjavil je, da Škerlecu nobenega plačila več ne

nakuže. Vidite, tako je prišlo, da ova uboga udova Marija Kurnik ni dobila tistih bornih 12 gl., katere njej je deželni odbor dovolil. Prerok noče blagajniku plačila naročiti, brez »obmanovega« naročila pa blagajnik ne sme ničesar izplačati. Sedaj pa vprašamo: Od kod ima prerok pravico, da revni ženski, ki glad in mraz trpi, zadržuje tistih 12 gl., katere njej je deželni odbor dovolil? Kako se more on predrzniti, na tak neusmiljen način ravnati z ubogo udovo in se upirati proti višji oblasti? Ali je tak mož vreden, biti okrajni načelnik? Vsa stvar se je morala ovaditi deželnemu odboru. — Zgoraj sem omenil tudi Kürbusa. Tudi o tem možu moram nekaj spregovoriti. Kakor veste, se je Bračko kmalo po poletni veselici bralnega društva preselil s svojo okrajno pisarno k imenovanemu Kürbusu. Temu se je to ždela taka čast, da je proglasil svojo gostilno za nemško gostilno, v katero Slovenci naj nikari ne zahajajo. Slovenci, zapomnite si to Kürbusovo prevzetnost! — Se neko malenkost: Tisti mož, ki je pri tom-boli bralnega društva nekega gospoda razžalil, plačati je moral kot pokoro bralnemu društvu znesek po 5 gl. Neki drugi preroški zaslepljenec, ki se je v notarski pisarni po Bračkovih »manirah« obnašal, pa je šel 24 ur kaše pihat. Bil je to Jožef Kosár na Meléh. No, le tako lepo naprej, Bračkijanci!

Od Sv. Tomaža blizu Ormoža. (Gledalisko predstavo) je priredil 16. t. m. posebni oddelek »bralnega društva« in sicer v prostorih gospé Dore Skrlečeve. Posamezne vloge veselo-igre »Bob iz Kranja« so bile izročene prav spretnim igralcem. Igralo se je v občno zadovoljstvo in jaz kličem vrlim igralcem: »još en put!« Dovolite še sledeči nasvêt: prihodnjokrat izberite z ozirom na veliko večino poslušalcev in na pomen taci predstavljani primernejšo igro, gledé tega se skoraj povsod greši. Obisk je bil vkljub slabim potem nepričakovano dober. Hvala lepa vrlim Ljutomeržanom, Velikonedelčanom in gostom iz Pelenšaka in bližne okolice. Ormožani so se odlikovali po svoji nenavzočnosti, kar je vzbudilo občne začudenje. Na svidenje! V.

Iz Središča. (Konjereja.) Ob koncu ali začetku vsakega leta zborujejo skoraj vsa društva in da naša podružnica za konjerejo ne zaostane, je na nje prošnjo odločilo c. kr. konjerejsko društvo v Gradcu občni zbor na dan 10. svečana v gostilnici člana gosp. Venigerholza v Središču. Pri dozdanih zborovanjih je večkrat kak Nemec o konjereji, čeravno po vsej resnici zanimive stvari, prednašal ali te povsem niso koristile, ker vsi udeleženci zborovanja niso bili nemščine vešč, zato je na zahtevanje podružnice c. kr. društvo v Gradcu poročalo, da odpošlje slovenskega zvedenca, kateri bo pri tem zborovanju podučljivo prednašal o konjereji na deželi, z ozirom na nje napake in odstranjenje tistih. Že je več let od tega časa, kar smo imeli priliko o tej stroki slovensko besedo slišati in kaj radi se na to spominjamo; želeli je torej in pričakuje se, da bode to zborovanje vsi za dobro vneti konjerejci središki in celega ormoškega okraja dne 10. svečana t. l. ob 2. uri popoldne v Središču obiskali.

Od Sv. Ane v Slov. gor. (O soli in postji.) Sedaj bomo Anovčani srečni, imeli bomo štirirazredno šolo. Takó dolgo je okrajni glavar v Radgoni pritiskal, da je občnam naložil 4000 gl. stroškov za nakup novega poslopja. Ako bi otroci le šest let šolo obiskovali, ne bilo bi treba tako velikanskih šolskih poslopij, v katerih se otroci v 14. letu med seboj učijo pisati — ljubavna pisma! Nekakor ne pravim, da bi to gg. učitelji zakrivili, vendar je istina. Tu in tam prilika tudi kaka »šulvereinska« šola. Zakaj toliko razredov, ako včasih ni gg. učiteljev? Tukaj smo imeli dalj časa samo jednega učitelja na trirazrednici; sedaj imamo tri, s ka-

terimi smo res zadovoljni; posebno nas veseli, da smo dobili pesnico gđe. Marico Strnadovo semkaj, ki otroke prav dobro podučuje. Želimo, da prav dolgo časa ostane pri nas! — Vložila se je prošnja za pošto pri Sv. Ani, ki bi imela zvezo iz Cmureka; ali slišimo, da imamo tam nasprotnike. Ker je pošta tukaj potrebna, jako obžalujemo, ako se nam ta želja ne izpolni. Sicer bi pa bilo pametneje, ako bi prosili za zvezo od Sv. Lenarta, ker tam bi imeli več gospodov, ki bi nam pri tem pomagali.

—k—

Iz Mislinja. (Občinska volitev.) Mislinska občina, ki se sme prištevati največjim, zajema enaki polovici v Št. Iljski in Št. Florijanski fari. Ona je tista srečna občina, ki vživa ljubi mir pred nemškutarskimi rogovileži, žal, da spi tudi mirno spanje narodne nezavednosti. V celo Št. Iljsko-Mislinje ne zahaja ne eden slov. časopis, kar se mora pohvalno priznati o k Št. Florijanu spadajočim, ki imajo v hiši g. Vivoda svoje »bralno društvo«. Tej občini na čelu kot župan je bil g. Jan. Vivod, ki se je kot iskren narodnjak pridobil dokaj obširno skušnjo. Pri vsakem zborovanju ga slišimo staviti tehtne predloge, le škoda, da se njegovi zdravi nazori večidel prezirajo — je pač priprost kmet in ne kak debelotrebušen kričač. V celem slovenjegraškem okraju je on začel v svoji občini prvi slovensko uradovati, kar se do sedaj le v treh občinah godi. V gmotnem oziru je njegova občina vsikdar vrlo dobro prosperovala. Pri tem težavnem poslu vodila ga je vsikdar nesebičnost, požrtvovalnost in brezozirna pravicoljubnost. Prišlo je dne 16. jan. do nove volitve, prišlo tudi do ožje volitve. Ves čas je bilo videti, kako se je nekdo kot petelin repinčil in komandiral — bil je baje nekdanj »korporal« — dokler se ni volitev po njegovem načrtu izvršila. — Vpraša se, kdo ga je neki toli razjaril in podhujskal? V večernem mraku smo zvedeli, komu se je težek kamen od srca odvalil. Pri fužini je odmevalo radostno streljanje topičev. — Aha! tukaj zajec tiči. Prejšnji župan je bil fužinarjem že dolgo trn v peti, medtem ko jim bo bojda novi župan bolj naklonjen. G. Vivod se je namreč že več let brezozirno in uspešno z vso odločnostjo protivil ogromnim tirjatvam za popraviljanje že pred leti na čuden način poobčene ceste v mislinske planine. Nje vzdrževanje stane vsled velikanskih planin skoraj vsako leto več stotakov. To cesto razun par kmetov le g. Poglajen potrebuje. Od nekdanjega živahnega življenja in blagostanja v mislinski fužini pod Bonazzom, ki je bil izgleden kristjan in velik dobrotnik cerkev v Št. Ilju, so zdaj le tužne razvaline, v kojih se tu in tam, kakor žolna o zimskem času v tihotnem gozdu, le še kak posamezen kovač zglasí. Lastnik nekdanje slóveče fužine se peča sedaj le z eno večjo žago, ki noč in dan deluje in za njo potrebuje čedno cesto nad 2 uri dolgo in če se ta opusti, potem znajo uradniki in okoli 200 ljudij svoja sila in kopita pobrati. Dognano je, da ima fužina sama čez 90% voznje in občina naj bi pri taki razmeri doplačevala tako ogromne odstotke, kakar zahteva fužina! K temu se pride že itak silno težko breme, koje mora naša občina zavoljo fužine nositi. Iz nekdanjih plavžev se je namreč vsula tropa starih obnemoglih ljudij, ki so se pa morali uvrstiti med druge obč. reveže in sicer v tolikem številu, da se je izmed 478 gld. leta 1894. samo za te reveže izdalo najmanj 300 gld. Lansko leto se je vgnezdila kužna bolezen med njihove drvarje. Vse je bolehalo, sila je bila skrajna, najbližnji zdravnik je pet ur hoda, njih zaslužek je tako skromen, da se zdravi komaj preživijo. Tamkaj bi bilo umestno 50 gld. razdeliti med »boge domače trpine, namesto novemu županu ponujati ta znesek, naj se svoji izvolitvi nikar ne odpove, oziroma se mu groziti

s sodnijo za neki stari dolg v znesku 300 gld. Toda drvarji niso prijeli nobene podpore, dasitudi vlagajo v bolniščno kaso. Kako lahko bi se z bogoto bratsko zalogo, ki se ceni nad 30.000 gld., kakorkoli ukrenilo, da bi se njihovi delavci mogli zdravnika lažje posluževati! No, nekaj dobrega pa vendar imamo od fužine? Preobilno divjačino namesto nas zatira! Kaj še, le gojili so jo. Zajec, ki nam vsa mlada salna drevesca kaj skrbno pristriguje, je tukaj gospod, ki se mu puške ni bati; kajti zakupni lov je večinoma za mlada dva fužinska gospoda v počitnicah. Se li bomo za vsako poškodovanje pravdali? Tudi v tej reči mora neka prememba biti. Kmetje tedaj — obč. odborniki, — ki vedoma ali nevedoma fužinske nakane povspešujejo, so vsega obžalovanja vredni, posebno v sedanjih burnih časih, ko se v državnih kakor v deželnih zbornicah kmetske težnje tako bridko prezirajo. »Pomagaj si sam, in Bog ti bo pomagal«. Vsa čast in priznanje v tej zadevi pa gre dosedanjemu zasluženemu županu, požrtvovalnemu slov. oratarju!

Iz Radincec. (V Gornji Radgoni in v Celju) Spoštovani bralci »Slov. Gosp.« so že zvedeli, da je gornjiradgonski gospod »pecirksomman«, Franc Bračko, posestnik v Orehoveih, bil obsojen platiti 15 gld. zato, ker je mirno mimogredoče na surov način žalil. Iz krščanske ljubezni do bližnjega in ozirajoč se na Bračkovo neizobraženost, bila bi mu razžaljena gospoda odpustila, ko bi pismeno svojo surovost bil obžaloval in ponižno za odpustenje prosil. Ali orehovski predstojnik, o katerem pesem pravi: »Župan naš je modra buča«, tega ni hotel storiti, ampak se je pritožil v Celje na okrožno sodnijo, misleč, da celjski gospodje »zasluženege pecirksommana« vendar ne bodo obsodili. A močno se je opekel. V Celju so gospodje spoznali, da je gornjiradgonska kazen še premajhna in so mu zasolili 25 gld. kazni, ter ga obsodili, da ima povrniti tudi vse stroške, katerih je čez 50 gld. Dober tek, Herr von Wratschko! — Toliko za tokrat Bračkovim prijateljem, namreč domačim in motarskim »fajerberkerjem«, naj zvedo, kako strašen gospod je »hopman« Bračko, kojemu sam »Kajhar« pravi, da je prè res »orehov prerok« in ga močno hvali, ker je tako moder in »stramm« kakor petrovski »šribar« ter se ni hotel pogoditi in spokoriti. »Igra Rajko svakojako, pa najposle naopako« pravi srbska prislovica o ciganih.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar odpeljejo se 6. febr. na južno Francosko na Kap Martin, kjer že več dnij biva svetla cesarica. — Predsednik nižjeavstrijskega deželnega zbora, grof. Abensperg-Traun, je oni dan zborovanje nakrat končal. Sila neprijetni so mu krščanski poslanci. — Čehi nameravajo zidati na Dunaju prepotreben »Narodni dom«.

Moravsko. V deželnem zboru je predlagal dr. Začek, naj se za Moravsko ustanovi češko vseučilišče. Ta predlog se je enoglasno izročil odseku. — V Moravski Trebovi je bil shod nemških katoličanov in je govoril tudi znani dr. Lueger. Vspeh je bil velik.

Štajarsko. Glavni zbor sekovskega katoliškega tiskovnega društva je bil zadnji ponedeljek. Ob enem se je slovesno praznovala 25letnica tega delavnega društva. — Štajarska hranilnica je v spomin petdesetletnice cesarjevega vladanja darovala 300 tisoč gld., da se ustanovi bolnišnica za neozdravljive reveže.